

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia 24 lipca 2015 r.

DOLiS/DEC -611/15

dot. DOLiS-440-

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 oraz art. 18 ust. 1, art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana Z. S., zam. [...], na odmowę udostępnienia przez A. S.A., z siedzibą [...], danych osobowych (w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania, adresu e-mail oraz IP komputera) osób, które zamieściły na portalu internetowym xyz wpisy: w dniu [...] maja 2013 r. o godz.[...]; w dniu [...] kwietnia 2013 r. o godz.[...]; w dniu [...] kwietnia 2013 r. o godz.[...],

- 1) nakazuję A. S.A. z siedzibą [...], udostępnienie Panu Z. S., zam. [...], danych osobowych użytkowników, którzy we wskazanych powyżej dniach i godzinach na forum internetowym xyz zamieścili obraźliwe dla Skarżącego wpisy, w zakresie ich numerów IP komputera;**
- 2) w pozostałym zakresie umarzam postępowanie.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana Z. S., zam. [...], zwanego dalej Skarżącym, na odmowę udostępnienia przez A. S.A., z siedzibą w [...], zwanej dalej Spółką, danych osobowych (w zakresie imienia, nazwiska, adresu zamieszkania, adresu e-mail oraz IP komputera) osób, które zamieściły na portalu internetowym xyz wpisy: w dniu [...] maja 2013 r. o godz.[...], w dniu [...] kwietnia 2013 r. o godz.[...], w dniu [...] kwietnia 2013 r. o godz.[...].

Skarżący wskazał, że do sierpnia 2013 r. był prezesem zarządu spółki działającej pod firmą Spółka Mieszkaniowa S. Sp. z o.o., z siedzibą w [...], zajmującej się realizacją inwestycji

mieszkaniowych oraz hotelowych. Od kilku lat, na różnych stronach internetowych są zamieszczane wpisy, które przez swoją nieprawdziwą i obraźliwą treść naruszają dobra osobiste Skarżącego, dlatego dane osobowe są mu niezbędne dla identyfikacji autorów wpisów z uwagi na zamiar dochodzenia na drodze sądowej roszczeń cywilnoprawnych. Jednocześnie Skarżący poinformował, iż dnia [...] sierpnia 2013 r. zwrócił się do Spółki z wnioskiem o udostępnienie wskazanych wyżej danych osobowych użytkowników portalu zamieszczających na forum internetowym xyz wpisy o charakterze obraźliwym dla Skarżącego. W odpowiedzi na ten wniosek Spółka, powołując się na art. 18 ust. 6 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r., poz. 1422), wskazała, że „wydaje dane osobowe oraz eksploatacyjne użytkowników forum portalu xyz wyłącznie na żądanie organów państwa”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych Spółka, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią A. H., wskazała m.in., iż posiada wyłącznie adresy IP komputerów, z których korzystali użytkownicy zamieszczający przedmiotowe wypowiedzi na forum xyz, nie posiada natomiast ich danych osobowych w zakresie imienia i nazwiska oraz adresu zamieszkania, adresu e-mail.
2. Spółka poinformowała, że otrzymała od Pana Z. S. jego pismo z dnia [...] sierpnia 2013 r. z żądaniem udostępnienia adresów, imion i nazwisk, adresów zamieszkania, adresów e-mail oraz numerów IP komputerów użytkowników, którzy w dniach: [...] maja 2013 r. o godz.[...], [...] kwietnia 2013 r. o godz. [...] i [...] kwietnia 2013 r. o godz.[...], zamieścili wpisy naruszające dobra osobiste Skarżącego. W piśmie tym jako uzasadnienie pozyskania ww. danych osobowych był podany zamiar dochodzenia przez Skarżącego na drodze sądowej roszczeń cywilnoprawnych.
3. Spółka odmówiła udostępnienia danych powołując się m.in. na przepisy ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r., poz. 1422), które zobowiązują usługodawcę do udzielenia informacji o danych usługobiorcy jedynie organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. W przypadku postępowania karnego sądy, policja, prokuratury przy użyciu dostępnych im środków prawnych (m.in. art. 488, 218, 236a k.p.k.) ustalają niezbędne informacje. Ponadto, w ocenie Spółki, nie została również spełniona przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, gdyż wnioskodawczyni nie wykazała w sposób wiarygodny, iż pozyskanie danych użytkowników jest niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów przez nią realizowanych. Sam zamiar dochodzenia na drodze sądowej roszczeń cywilnoprawnych oraz w celu dochodzenia przeciwko w/w/ osobom nie może być bowiem uznane za wystarczające.
4. Spółka podniosła także, iż w jej ocenie w przedmiotowej sprawie znajdowały zastosowanie przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, a ta zdaniem Spółki, wprowadza własne, odrębne uregulowania w zakresie udostępniania danych osobowych oraz danych eksploatacyjnych, które nie przewidują udzielania informacji o takich danych podmiotom innym niż organy państwa (przedmiotowe wyjaśnienia znajdują się w aktach sprawy).

W tym stanie faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych osobowych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów ustawy administratorem danych osobowych jest organ, jednostka organizacyjna, podmiot lub osoba, o której mowa w art. 3 ustawy, która decyduje o celach i środkach przetwarzania tych danych (art. 7 pkt 5 ustawy). Stosownie do brzmienia art. 7 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, pod pojęciem przetwarzania danych rozumieć należy jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych. Każda ze wskazanych w art. 7 pkt 2 ustawy form przetwarzania danych osobowych powinna znaleźć oparcie w jednej z przesłanek warunkujących legalność procesu przetwarzania danych osobowych, enumeratywnie wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy. Co istotne, materialne przesłanki przetwarzania danych osobowych wskazane w art. 23 ust. 1 pkt 1-5 ustawy o ochronie danych osobowych mają charakter równorzędny i autonomiczny co oznacza, że spełnienie którejkolwiek z nich stanowi wystarczającą podstawę przetwarzania danych osobowych. W szczególności art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych zezwala na przetwarzanie danych osobowych, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Z kolei zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Z powyższego wynika zatem, iż podmiot występujący do administratora danych osobowych o udostępnienie mu danych osobowych musi wykazać, iż legitymuje się jedną z ww. przesłanek uprawniających do pozyskania wnioskowanych danych. W szczególności, jeżeli przesłanką pozyskania danych osobowych jest art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, wniosek skierowany do administratora danych, powinien zawierać elementy pozwalające administratorowi na dokonanie oceny czy pozyskanie danych osobowych oraz ich udostępnienie nie naruszy przepisów ustawy. Wniosek winien być umotywowany, wskazywać zakres danych osobowych i przeznaczenie oraz w sposób wiarygodny uzasadniać potrzebę ich udostępnienia.

Podkreślić należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie podziela stanowiska pełnomocnika Spółki, jakoby kierowany pod adresem podmiotu świadczącego usługi drogą elektroniczną wniosek o udostępnienie danych osobowych użytkowników tych usług (a zatem – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – użytkowników portalu internetowego xyz), pochodzący od podmiotów innych niż organy państwa i uzasadniony względami innymi niż potrzeby prowadzonych przez nie postępowań (a zatem także wniosek Skarżącego) nie mógł zostać uwzględniony z uwagi na art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Stosownie do brzmienia ww. przepisu, usługodawca udziela informacji o danych, o których mowa w ust. 1-5, organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Powyższy przepis istotnie kształtuje po stronie usługodawcy świadczącego usługi drogą elektroniczną obowiązek udostępnienia danych osobowych użytkowników tych usług organom państwa,

na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Tym samym art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną stanowi przepis prawa, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, nakładający wprost na określone podmioty określone prawa i obowiązki w zakresie przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną. Organy państwa powołujące się na potrzeby prowadzonych postępowań, są zatem uprawnione do pozyskania niezbędnych dla tych celów danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną, a przetwarzanych przez podmioty świadczące te usługi – legitymują się bowiem przesłanką zezwalającą na takie ich przetwarzanie określoną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych. Istnienie omawianego art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną w żadnym razie nie wyklucza jednak przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną w sytuacji, gdy spełnione zostaną inne przesłanki przetwarzania tych danych określone przepisami ustawy o ochronie danych osobowych, samodzielne i niezależne od przesłanki z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – np. przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 5 tej ustawy. Stosownie do brzmienia art. 16 ust. 1 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, do przetwarzania danych osobowych w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych w związku ze świadczeniem usług drogą elektroniczną, stosuje się przepisy tej ustawy, o ile przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej. Na tle omówionych regulacji ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oczywiście nieuprawnionym byłby wniosek o wyłączeniu stosowania - w procesie przetwarzania danych osobowych użytkowników usług świadczonych drogą elektroniczną - art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych.

Wskazać w tym miejscu należy, iż pogląd organu dotyczący tego, że art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną nie wyklucza stosowania ustawy o ochronie danych osobowych i tym samym nie wyłącza możliwości udostępnienia danych podmiotom innym niż wskazane w tym przepisie, został uznany za trafny przez Naczelnego Sąd Administracyjny, który w wyroku z dnia 21 sierpnia 2013 r. (sygn. akt I OSK 1666/12) wskazał, iż z brzmienia art. 18 ust. 6 ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną wynika jedynie obowiązek udzielenia informacji o danych organom państwa na potrzeby prowadzonych przez nie postępowań. Nie wynika natomiast zakaz udostępniania tych danych osobom, których prawa zostały naruszone. Zarówno jednak organ nakazujący ujawnienie danych, jak i sąd administracyjny rozpoznający skargę na tego rodzaju decyzję, muszą każdorazowo, przy uwzględnieniu indywidualnych okoliczności danej sprawy dokonać wyważenia przeciwstawnych interesów jakimi są prawo do ochrony danych osobowych i prawo do ochrony czci, godności, dobrego imienia czy też wizerunku firmy. Należy przy tym w sposób należyty uwzględniać wymogi wynikające z zasady proporcjonalności, tak aby stosowane środki były adekwatne do zagrożenia dobra wymagającego w danej sprawie większej ochrony. Wyrażony pogląd jest zgodny z normami konstytucyjnymi, a zwłaszcza z art. 31 ust. 2 i 3 Konstytucji RP, z którego wynika, że każdy jest obowiązany szanować wolności i prawa innych, a ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane w ustawie i tylko wtedy gdy są konieczne m.in. dla ochrony wolności i praw innych osób. Przepisy ustawy o ochronie danych osobowych pozwalające na ujawnienie tych danych we wskazanych w ustawie przypadkach są właśnie takim wyjątkiem pozwalającym osobie, której prawa naruszono, dochodzić należnej jej w demokratycznym państwie ochrony. Natomiast osoba dokonująca tych naruszeń musi mieć świadomość, że nie może nadużywać swoich praw naruszając prawa innych. Naczelnego Sąd

Administracyjny podkreślił, iż obecnie obowiązujący stan prawny pozwala na wysnucie wniosku, iż w ramach obowiązującego prawa można domagać się ujawnienia danych, jakie zgromadził administrator serwisu internetowego poprzez stosowanie mniej restrykcyjnej ustawy niż ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, czyli ustawy o ochronie danych osobowych, a konkretniej art. 23 tej ustawy (poprzez przetwarzanie danych, w tym ich udostępnianie), ale pod pewnymi warunkami. Warunkami tymi są proporcjonalność środków i celów oraz równowaga pomiędzy ochroną różnych dóbr: wolności wypowiedzi i prawa do ochrony dóbr osobistych. Podmiot żądający udostępnienia danych osobowych musi swoje stanowisko uzasadnić. Wedle art. 23 ust. 1 pkt 5 muszą być to „prawnie usprawiedliwione cele”. W przypadku odmowy udostępnienia danych przez podmiot, będący ich administratorem, strona może złożyć wniosek do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, który po przeprowadzeniu stosownego postępowania może w drodze decyzji nakazać udostępnienie danych osobowych. Istotna w tym zakresie jest ocena Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, która powinna być uzależniona od okoliczności konkretnej sprawy, bowiem zarówno przepisy ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną, jak i ustawy o ochronie danych osobowych będą miały w tym zakresie zastosowanie.

Odnosząc powyższe do okoliczności rozpatrywanej sprawy wskazać należy, że wniosek Skarżącego dnia [...] sierpnia 2013 r. skierowany do Spółki zawierał sprecyzowany zakres danych osobowych użytkowników portalu xyz, udostępnienia których żądał Skarżący, oraz wskazywał cel i przeznaczenie ich pozyskania. Skarżący wnioskując do Spółki o dane osobowe użytkowników portalu xyz w zakresie ich imion, nazwisk, adresów zamieszkania, adresów e-mail, numerów IP komputerów, wskazał, że ma na celu dochodzenie roszczeń cywilnoprawnych. Dlatego w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosek Skarżącego o udostępnienie mu danych osobowych pozwalających na identyfikację użytkowników portalu forum xyz, którzy w dniach: [...] maja 2013 r. o godz.[...], [...] kwietnia 2013 r. o godz. [...] i [...] kwietnia 2013 r. o godz.[...], zamieścili wpisy naruszające dobra osobiste Skarżącego, tj. informacji o adresie IP urzędnika, z którego zamieszczono te wpisy, znajduje prawne uzasadnienie w art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych i jako taki powinien zostać przez Spółkę uwzględniony.

Skarżący uzasadnił ww. wniosek niezbędną żądanych danych z punktu widzenia możliwości dochodzenia wobec tych osób roszczeń na drodze sądowej.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121 z późn. zm.), ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może on także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w kodeksie może on również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny (§ 1). Jeżeli skutek naruszenia dobra osobistego została wyrządzona szkoda majątkowa, poszkodowany może żądać jej naprawienia na zasadach ogólnych (§ 2). Przepisy powyższe nie uchybiają uprawnieniom przewidzianym w innych przepisach, w szczególności w prawie autorskim oraz w prawie wynalazczym (§ 3). Stosownie zaś do treści art. 43 tego aktu prawnego przepisy o ochronie dóbr osobistych osób fizycznych stosuje się odpowiednio do osób prawnych.

Zindywidualizowanie autorów kwestionowanych wpisów stanowi niezbędny warunek dochodzenia przeciwko nim roszczeń związanych z zarzucaną im bezprawną ingerencją w sferę dóbr osobistych Skarżącego. Przepisy normujące procedurę cywilną wymagają bowiem, aby każde pismo procesowe zawierało oznaczenie sądu, do którego jest skierowane, imię i nazwisko lub nazwę stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, oznaczenie rodzaju pisma, osnovę wniosku lub oświadczenia oraz dowody na poparcie przytoczonych okoliczności, podpis strony albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika, wymienienie załączników, a gdy pismo procesowe jest pierwszym pismem w sprawie, powinno ponadto zawierać oznaczenie miejsca zamieszkania lub siedziby stron, ich przedstawicieli ustawowych i pełnomocników oraz przedmiotu sporu, pisma zaś dalsze - sygnaturę akt (art. 187 w zw. z art. 126 § 1 i § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego Dz. U. z 2014 r., poz. 101 z późn. zm.).

Mając na uwadze powyższe, niezbędność dysponowania przez Skarżącego informacjami indywidualizującymi osoby, przeciwko którym zamierza on skierować powództwo w związku z zarzutem nieuprawnionej ingerencji w sferę jego dóbr, nie budzi wątpliwości. W sytuacji, gdy Skarżący nie dysponuje zasadniczo żadnymi informacjami o osobach, które posługując się określonymi pseudonimami zamieściły w portalu xyz kwestionowane wpisy na jego temat - poza tymi, które wnikały z ich opublikowania (tj. – oprócz daty, godziny i treści publikacji oraz ewentualnie pseudonimu, którym posłużyła się dana osoba w celu ukrycia swojej tożsamości), zasadnym jest przyjęcie, że podejmowanie przez Skarżącego działań służących ustaleniu tożsamości tych osób, w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności cywilnej w związku z treścią publikacji, mieści się w pojęciu prawnie usprawiedliwionego celu. Oczywiście jest, że pozyskanie (przetwarzanie) danych osobowych w ww. celu w każdym przypadku zostanie uznane przez osobę, której dane te dotyczą, za sprzeczne z ich interesem. Okoliczność ta – zwłaszcza mając na uwadze prawne gwarancje obrony przed roszczeniami strony przeciwnej – nie świadczy jednak o naruszeniu ich praw i wolności. Przyjęcie przeciwnego stanowiska skutkowałoby bezzasadną ochroną tego, kto mógł dopuścić się bezprawnej ingerencji w sferę prawnie chronionych interesów innej osoby (zwłaszcza przekonany o anonimowości, jaką gwarantuje mu sieć internet) przed ewentualną odpowiedzialnością za jego działania.

Argumentując swoją odmowę udostępnienia Skarżącemu wnioskowanych danych osobowych użytkowników portalu, Spółka powołała się na zagrożenie wolności wypowiedzi tych osób i ich prawa do ochrony dóbr osobistych. Wskazała, że, cyt. „Podejmując decyzję w niniejszej sprawie, ważąc interesy wnioskodawcy, zaangażowanego w działalność gospodarczą na polu inwestycji budowlanych, w szczególności działalność deweloperską znajduje się w sferze zainteresowania społecznego i musi liczyć się także z negatywnymi i krytycznymi ocenami oraz ważąc interesy użytkownika serwisu, który oceny takie wyraża, z uwzględnieniem celu ustawy o ochronie danych osobowych, jakim jest przecież ochrona danych osobowych i ochrona prywatności, należy przyjąć, iż to interesy osoby, której dane miałyby zostać udostępnione zasługują na ochronę”. Jednak, jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09) cyt.: „(...) prawo do swobodnej, anonimowej wypowiedzi, nie może chronić osób, które naruszają prawa innych osób, od odpowiedzialności za wypowiedziane słowa. W sieci nikt nie jest i nie może być anonimowy. Wprawdzie ustalenie tożsamości danej osoby może być utrudnione, jednak z uwagi na to, że każdy komputer zostawia w internecie ślad – adres IP, za pomocą którego można ustalić

komputer, z którego dokonano wpisu, stwarza to możliwość pośredniego ustalenia tożsamości osoby, która dokonała tego wpisu (...).”

Reasumując, w ocenie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych Spółka bezpodstawnie odmówiła Skarżącemu udostępnienia wnioskowanych danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów, w zakresie ich numerów IP, uniemożliwiając jemu tym samym podjęcie dalszych działań służących takiej ich identyfikacji, która pozwoli na skuteczne zainicjowanie przeciwko tym osobom postępowania sądowego.

Stosownie do brzmienia art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych. Mając na uwadze okoliczności przedmiotowej sprawy, Generalny Inspektor upoważniony jest – na mocy powołanej regulacji – do nakazania Spółce udostępnienia na rzecz Skarżącego danych osobowych autorów kwestionowanych wpisów w zakresie wskazanym w pkt 1 sentencji przedmiotowej decyzji.

Dla potwierdzenia słuszności prezentowanego w niniejszej sprawie stanowiska raz jeszcze powołać warto wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 3 lutego 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 1598/09), w którym wskazano w szczególności cyt.: „(...) uczestnik postępowania posiada informacje o dacie logowania, pseudonimach osób dokonujących tej czynności i treści dokonanych wpisów. W ocenie Sądu, powyższe informacje, zestawione z numerami IP umożliwiają jednoznaczne określenie tożsamości osób, które naruszyły dobra osobiste uczestnika postępowania. (...) żądane przez uczestnika postępowania adresy IP stanowią w niniejszej sprawie dane osobowe w rozumieniu art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, a nakazanie ich udostępnienia stanowi realizację dyspozycji ust. 2 tego przepisu, tzn. stworzy możliwość zidentyfikowania osoby, bądź osób, których tożsamość można określić pośrednio. (...) sam adres IP komputera nie wystarcza do wskazania osoby, która z niego korzystała, ale w zestawieniu z innymi informacjami pozwala przypuszczać, że jej tożsamość można ustalić. W ocenie Sądu, identyfikacja tej osoby nie musi być związana z nadmiernymi kosztami, czasem lub działaniami (...).”

Odnosząc się zaś do wniosku Skarżącego co do nakazania Spółce udostępnienia danych osobowych użytkowników portalu forum xyz, którzy w dniach: [...] maja 2013 r. o godz.[...], [...] kwietnia 2013 r. o godz. [...] i [...] kwietnia 2013 r. o godz.[...], zamieścili wpisy naruszające dobra osobiste Skarżącego, w zakresie ich imienia, nazwiska, adresu zamieszkania i adresu e-mail, podkreślić należy, iż w toku prowadzonych czynności, organ ochrony danych osobowych ustalił, iż administrator danych nie posiada takich danych osobowych. W związku z faktem, iż zadaniem organu jest załatwienie sprawy w zakresie określonym w treści żądania, a w analizowanym przypadku brak jest po stronie administratora danych wszystkich danych osobowych, których udostępnienia domaga się Spółka, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w stosunku do tego zakresu danych, nie ma możliwości wydania decyzji załatwiającej sprawę przez jej rozstrzygnięcie co do istoty.

Stosownie do postanowień art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 276 z późn. zm.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie

z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przedmiot postępowania wiąże się ze stosowaniem przez organ publiczny przepisów materialnego prawa administracyjnego. W doktrynie wskazuje się, że cyt.: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 kpa, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H.Beck, Warszawa 2006, s. 489).

Ustalenie przez organ publiczny zaistnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa, zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem w sytuacji zaistnienia tej przesłanki podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy. Bezprzedmiotowość postępowania może być także wynikiem zmiany stanu faktycznego sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1182 z późn.zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 276 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.